

Sygn. akt I C 1280/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2019 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny:
Przewodniczący: sędzia Tadeusz Kotuk
Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Szymańska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 listopada 2019 r. w G. sprawy z powództwa G. S. przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda G. S. kwotę 15.000 zł (piętnastu tysięcy złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 27 listopada 2016 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda G. S. kwotę 4.967 zł (cztery tysiące dziewięćset sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 1.904,44 zł (jeden tysiąc dziewięćset cztery złote czterdzieści cztery grosze) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 1280/18

UZASADNIENIE

Stan faktyczny

W dniu 27 października 2016 r. kierujący pojazdem A. nr rej. (...) S. S. jadąc ulicą (...) uderzył ze swojej winy w tył pojazdu marki O. (...) nr rej. (...), który prowadził G. S.. Pojazd sprawcy w chwili zdarzenia był ubezpieczony w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) S.A. w W..

Okoliczność bezsporna

Bezpośrednio po wypadku G. S. nic nie odczuwał, lecz tego samego dnia wieczorem zaczął odczuwać mrowienia i ból głowy. Ból nasilał się i jego partnerka A. P. (1) zawiozła go do szpitala, gdzie zaaplikowano leki przeciwbólowe, zalecono konsultację u ortopedy i neurologa oraz noszenie kołnierza ortopedycznego na szyi. W tym czasie powód odczuwał stale bóle rejonu barku, części ręki i kręgosłupa, a czasami tylna część głowy (potylicy). U lekarza podstawowej opieki zdrowotnej powód otrzymał zwolnienie lekarskie z pracy. Powód jest przedsiębiorcą w branży budowlanej, nie mógł na skutek wypadku normalnie prowadzić firmy, nie mógł np. zajmować się jak dotychczas zaopatrzeniem firmy. W życiu prywatnym miał problemy z niektórymi czynnościami (nie mógł podnosić małego dziecka, złożenie lub rozłożenie wózka dziecięcego, miał problem z ubieraniem się, przewracaniem w czasie snu). Musiał zachowywać szczególną ostrożność przy wyprowadzaniu swoich psów.

Dowód: zeznania powoda, k. 133

zeznania A. P., k. 132-133

W wyniku wypadku powód doznał: stłuczenia głowy bez następstw klinicznych, skręcenie odcinka szyjnego kręgosłupa z następowym przykurczem, uszkodzenie stawu barkowo-obojczykowego lewego II/III stopnia. Dolegliwości bólowe po wypadku były znaczne. Zespół bólowy i niewydolność barku lewego mogą się pogłębiać. Uszczerbek na zdrowiu w tym zakresie ma więc charakter trwały. W aspekcie neurologicznym nie powstały w wyniku wypadku u powoda żadne

trwale uszkodzenia układu nerwowego, natomiast bezpośrednio po wypadku występował pourazowy zespół bólowy kręgosłupa szyjnego typu korzeniowego.

Dowód: opinia biegłego ortopedy, k. 70-74, 125-126

opinia biegłego neurologa, k. 99-104, 128

Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego ubezpieczyciel wypłacił poszkodowanemu tytułem zadośćuczynienia za krzywdę 800 zł.

Okoliczność bezsporna

Ocena dowodów

Zeznania powoda i świadka są wiarygodne, spójne. Mają charakter zindywidualizowany, nie noszą cech wzajemnego, wcześniejszego uzgodnienia. Opis zjawisk bólowych i ograniczeń w życiu codziennym i zawodowym jest pozbawiony cech agravacji lub manipulacji.

Opinie obu biegłych (wraz z uzupełnieniem) zdaniem Sądu są jasne, pełne i wewnętrznie niesprzeczne. Sąd oczywiście brał pod uwagę opisowy aspekt ustaleń biegłych, gdyż jest w okolicznościach sprawy w pełni wystarczający. Generalnie można podsumować, że w aspekcie ortopedycznym powstały dość poważne negatywne konsekwencje o charakterze trwałym, za stopień bólu biegły ortopedy potwierdził jako znaczny. Zmiany patologiczne biegły ortopeda potwierdził i zobiektywizował przeprowadzając na potrzeby opiniowania badanie USG. W aspekcie neurologicznym początkowo zaistniał zespół bólowy o charakterze korzeniowym, późniejszych trwałych zmian patologicznych układu nerwowego nie stwierdza się.

Kwalifikacja prawna

Zasada odpowiedzialności nie jest sporna, wynika z art. 415 k.c. w zw. z art. 436 § 2 k.c. w zw. z art. 822 § 1 k.c.

Sporna była wysokość zadośćuczynienia za krzywdę (art. 445 § 1 k.c.).

Z materiału dowodowego wynika, że stopień dolegliwości bólowych i ograniczeń w życiu codziennym poszkodowanego jest znaczny, rozległy w czasie – obrażenia (w aspekcie ortopedycznym) mają charakter trwałego uszczerbku na zdrowiu.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd doszedł do wniosku, że żądanie dopłaty 15.000 zł do dotychczas wypłaconego zadośćuczynienia (800 zł) z całą pewnością jest nie wygórowane, a wręcz świadczy o pewnym umiarkowaniu poszkodowanego.

Mając powyższe na uwadze powództwo uwzględniono w całości na mocy art. art. 415 k.c. w zw. z art. 436 § 2 k.c. w zw. z art. 822 § 1 k.c. w zw. z art. 444 § 1 k.c. w zw. z art. 445 § 1 k.c. w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych [...] i art. 481 § 1 i § 2 k.c. (punkt I.).

Koszty

O kosztach procesu orzeczono jak w **punkcie II.** sentencji na mocy art. 98 § 1 k.p.c. Na zasądzone od przegrywającego pozwanego koszty procesu należne powodowi składa się: opłata sądowa od pozwu (750 zł), opłata za czynności adwokackie w stawce minimalnej (3.600 zł, § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, ze zm.), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł), zaliczka na biegłego (600 zł).

W **punkcie III.** nakazano ściągnąć od pozwanego niezaliczowaną część wynagrodzeń biegłych – na mocy art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.